

Kap 5: Læringsaktivitet: "Udvikling af professionsfaglighed"

Case-spil til sygeplejerskeuddannelsen

Case 1: Manglende indberetninger

På baggrund af nationalt fastsatte standarder og indikatorer, taster sundhedspersonalet data om behandling, patientforløb og medicinering ind i fælles databaser. De fastsatte standarder og indikatorer er udarbejdet på evidensbaseret grundlag og er diagnose- og sygdomsspecifikke.

Resultaterne offentliggøres løbende, og formålet er at give et indblik i, hvor god undersøgelse, behandling, pleje og rehabilitering er på forskellige sygdomsområder.

Før resultaterne bliver offentliggjort, har de læger, sygeplejersker, fysio- og ergoterapeuter, der har været med til at behandle og pleje patienterne i de forskellige regioners hospitalsafdelinger, diskuteret og kommenteret resultaterne med henblik på at kunne forbedre kvaliteten.

Alle disse tiltag skulle gerne medføre forbedring af kvaliteten af behandlingen til gavn for patienten og det kliniske personale.

Men det er ikke alle steder, at indberetningerne bliver prioriteret. På Kongslund Hospital er indførslen af det nye system sket i en periode med mange sygemeldinger og lav bemanning på afdelingerne, og ledelsen på hospitalet har valgt, at plejepersonalet skal passe patienterne, og lade indberetningerne ligge. En sygeplejerske fortæller:

"De foregående år har der været et stykke papir, hvor vi skulle sætte nogle krydser, og så indtaste det i en database – fint nok. Fra årsskiftet er det blevet til, at hver gang vi gør noget – sådan NIP agtigt – så skal vi taste en bestemt kode samtidig med, at journalnotatet bliver skrevet. Det er blevet så bøvlet, at vi har måtte droppe det. Og det må vi slet ikke opadtil, men det har vi valgt at gøre. Vi har droppet helt at taste det ind - vi gør tingene, vi taster dem bare ikke. Så det ser ud som om vi slet ikke gør nogle af de her ting – udefra set. Det kommer til at larme opadtil, men vores lokale ledelse har sagt, at vi må prioritere, at vi skal passe vores patienter"

NIP er et referenceprogram, som dækker otte sygdomsområder: akut mave-tarm kirurgi, apopleksi, diabetes, hjerteinsufficiens, hoftenære frakturer, KOL, lungecancer og skizofreni.

Læringsmål: at diskutere og reflektere over teknologiers indflydelse på sygeplejerskearbejdet

Case 2: Praksisudvikling og økonomiske udfordringer

I Hjortsø kommune er Lars ansat som leder for hjemmeplejen. Kommunen har store økonomiske udfordringer, ligesom mange andre kommuner i resten af Danmark. De skal spare, men samtidig skal de også udvikle plejen, og fortsat udføre de opgaver, som borgerne har brug for. Lars ønsker, sammen med udviklingskonsulenterne i kommunen at sætte fokus på hverdagsrehabilitering og teknologi.

Lars udtaler: *”Problemet er, at fremadrettet ved vi, at vi får flere og flere i den ældste gruppe, der vil få behov for pleje, og der vil være færre medarbejdere til at løse opgaverne”*

Hjortsø kommune har derfor besluttet at indføre *Online omsorg* i plejen. *Online omsorg* er et digitalt kommunikationssystem, som tilsluttes borgerens TV. Systemet kan bruges til at kommunikere med borgere om problematikker, som hjemmesygeplejersken plejer at varetage. Det kan fx handle om, at minde patienten om at tage medicin, høre om væskeindtag og spørgsmål til fx sårbehandling. Kort sagt – alle de situationer, hvor en samtale måske kan løse eventuelle problemer

Lars fortæller, at nogle af sygeplejerskerne i hjemmeplejen er bekymrede for udviklingen. De er ikke så begejstrede for ”al den teknik”, men på den anden side er de under et stort tidspres, da der mangler medarbejdere.

Læringsmål: at diskutere og reflektere over teknologiers indflydelse på sygeplejerskearbejdet

Case 3: Robotteknologi i ældreplejen

PARO er en japansk udviklet model af en rigtig babysæl. Den er designet så den både ligner, reagerer og bevæger sig på samme måde som en rigtig sælunge. PARO registrerer lyde og lukker øjnene ved skarpt lys eller blitz. Den kan høre og skelne ord, og efter en tid genkender den brugerens stemme og reagerer på det navn, man har givet den.

Erfaringer viser, at robotsælerne hjælper, fx. mennesker med demens, fordi den kan give tryghed, glæde og ro. Samtidig kan PARO være med til at mindske aggressiv adfærd.

På plejehjemmet Gyldenstund har man som en forsøgsordning indkøbt nogle sæler, som kan introduceres til beboerne efter behov. En dag sker følgende: Vera på 84 år sidder med robotsælen, kigger den dybt i øjnene, taler til den, og den siger lyde tilbage til hende. Veras søn er kommet på besøg, men hun vil hellere fortsætte med at kæle med sælen. Det bliver Veras søn meget oprørt over – han bryder sig ikke om at se sin gamle mor med et stykke ”legetøj”. Sygeplejerskerne forsøger at forklare Veras søn om formålet med sælen, men det er svært, fordi Veras søn kan ikke acceptere, at hans mor ”leger med tøjbamser”.

Ved den efterfølgende supervision for plejepersonalet tager de situationen med Veras søn op. Især sygeplejerskerne oplever, at PARO som teknologi har betydning for deres faglighed, da de dels ikke kunne løse situationen med Veras søn, dels oplever at PARO erstatter noget menneskelig kontakt.

Læringsmål: at diskutere og reflektere over teknologiers indflydelse på sygeplejerskearbejdet

Case 4: Brug af foto i behandling af sår

I sårambulatoriet på Bakkeholm Hospital har man indført foto i behandlingen af patienternes sår. Sygeplejerskerne tager fotos af patientens sår, og bruger billedet til at vurdere udviklingen af såret. Billederne ligger i patientens journal, og hvis sygeplejersken/lægen får en patient de ikke har set før, kan billedet fra sidst vise, om såret har ændret sig.

På et morgenmøde diskuterer sygeplejerskerne fordele og ulemper ved at bruge fotos i sårbehandlingen set i forhold til før, hvor de skrev deres observationer i journalen. De drøfter, hvordan de kan bruge billederne i dialogen med patienterne, og hvad sygeplejersker især skal være opmærksomme på, når man anvender denne teknologi i sygeplejen. En af sygeplejerskerne beskriver sine erfaringer:

”Vi kigger på billederne, og taler om, hvordan var det sidst og hvordan ser det ud i dag. Nu er det jo mest fødderne, de har sår på, og mange kan ikke komme ned og kigge, og der er det jo meget godt, at de visuelt kan se, hvordan såret ser ud. Jeg synes, at dialogen bliver bedre og deres egenomsorg synes jeg også rykker”

Fotos giver en ny form for dokumentation, og det bliver mere og mere almindeligt at bruge fotos, som led i både behandling og dokumentation. Den sygeplejefaglige dokumentation bliver anderledes, hvilket både har indflydelse på samarbejdet internt og med de andre faggrupper i sårambulatoriet.

Læringsmål: at diskutere og reflektere over teknologiers indflydelse på sygeplejerskearbejdet

Case 5: Mangelfuld dokumentation

I Skovby Kommune har man indført et nyt journal- og dokumentationssystem. Camilla er hjemmesygeplejerske i kommunen, og er positiv over for det nye system. Hun synes i bund og grund, at systemet er godt, fordi det er let at dele viden faggrupperne imellem, dokumentationen er i orden og det er nemt at finde borgernes journaler.

Camilla bruger ikke systemet fuldt ud, da hun ikke er fortrolig med alle funktionerne i journal- og dokumentationssystemet. Hun har svært ved at finde tiden til at sætte sig ind i systemet, og hun mangler viden om og inspiration til, hvad hun skal gøre for at lære det bedre at kende. Derfor skriver Camilla kun de store opgaver ind i journal- og dokumentationssystemet. De mindre ting, som fx medicinbehandling, skriver hun bare på nogle små lapper papir. Det har selvfølgelig nogle konsekvenser, at nogle informationer bliver skrevet i det fælles journal- og dokumentationssystem, og nogle informationer bliver skrevet andre steder.

Camilla oplever dagligt, at hun har en del administrative opgaver, og hun kan ikke kun fokusere på at pleje og behandle borgerne: *"Hver gang der kommer en ny teknologi, bliver jeg trukket væk fra borgeren. Nogle gange føler jeg, at jeg har nurset computeren mere end borgeren. Ud over dokumentation er der samtaler med arbejds partnere, booking af møder, disponering.."*

Læringsmål: at diskutere og reflektere over teknologiers indflydelse på sygeplejerskearbejdet

Case 6: De digitale dråbetællere

På afdeling 9 på Blåkilde Hospital har man længe haft digitale dråbetællere stående i et depot og manualen ligger på kontoret. Det er tanken, at den digitale dråbetæller, skal bruges hver gang, så sygeplejerskerne ikke længere skal give medicin manuelt.

Men dråbetællerne bliver ikke brugt hver gang, fordi sygeplejerskerne mener, at det er for besværligt at hente dem, og manualen synes de ikke, at de kan bruge til noget. En af sygeplejerskerne: Lise, synes ikke, at de digitale dråbetællere er nødvendige i alle situationer, og hvis hun skal give IV medicin, som for eksempel antibiotika – og det ikke skal være meget præcist - fravælger hun den digitale dråbetæller. Andre sygeplejersker vælger at bruge dråbetælleren hver gang - uanset medicintype. Derfor har Lise oplevet, at patienterne og deres pårørende stiller spørgsmål til Lise, når hun ikke bruger dråbetællerne.

Som I kan se, har sygeplejerskerne på afdelingen forskellig praksis vedr. udmåling af medicin. Men ledelsen kræver, at de skal bruge de digitale dråbetællere, som et led i standardisering på hospitalet. Hele afdelingen har gennem længere tid været igennem en standardiseringsproces, hvor alle faggrupper har været involveret.

Læringsmål: at diskutere og reflektere over teknologiers indflydelse på sygeplejerskearbejdet